

ಮಕ್ಕಳಿಬ್ಬರು, ಸೇನೆ ಎಲ್ಲಾ ಕೂತು ಚಚೆ ಮಾಡಿ ಒಂದು ತೀರ್ಮಾನಕ್ಕೆ ಬಂದಿದ್ದೇವೆ. ನಮ್ಮ ಕಿರಿ ಮಗನಿಗೆ ನಿಮ್ಮ ನಾದಿನಿಯ ಮದುವೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದೆಂದು. ನನ್ನ ಕಿರಿಮಗನಿಗೂ ಈಗ ಇಪ್ಪತ್ತರದು ವರ್ಷವಾಯ್ದು. ನಿಮ್ಮ ನಾದಿನಿಗೆ ಈಗ ಇಪ್ಪತ್ತಾಗಿರಬೇಕು! ಬಾಲ್ಯದಲ್ಲಿ ಅವರಿಬ್ಬರೂ ಕಾಡುಮೇಡಿನಲ್ಲಿ ಆಡು ಆಕಳು ಕುರಿ ಅಂಥ ಒಟ್ಟಿಗೆ ಕಾಯಲು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದವರು. ಅವರೂ ಒಬ್ಬರಿಗೆನಬ್ಬರು ಹೇಸಬುರಲ್ಲ. ಏನೋ ನಿಮ್ಮ ನಾದಿನಿಗೆ ಬೇಗ ಮದುವೆ ಆಗಿ ಆಗಭಾರದ

ದುರಂತ ಆಗಿ ಹೋಯ್ತು. ಅದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಈಗ ನೆನೆಯೋದು ಬಾಡ. ನೀವು ಇದಕ್ಕೆ ಒಸ್ಟಿಗೆ ಕೊಟ್ಟರೆ ನಾವು ಮುಂದುವರಿಯುತ್ತೇವೆ. ನಿಮಗೆ ಇದರಿಂದ ಬೆಂಸರವಾಗುವುದಾದರೆ ಈ ಮಾತನ್ನು ನಾವು ಇಲ್ಲಿಗೇ ಬಿಟ್ಟು ಬಿಡುತ್ತೇವೆ' ಎಂದರು. ಅದಕ್ಕೆ ಅವರ ಪತ್ತಿ ಚಿನ್ನವುನೂ ದನಿಗೂಡಿಸಿದರು.

ಮಾದಿನಿಗೆ ಕ್ಷಣಿ ಅವರ ಮಾತಿಗೆ ಏನು ಹೇಳುವುದು ಎಂಬುದು ಗೋತ್ತಾಗದೆ ಮೌನವಾದರು.

ಮಾನವರಿಗಾಗಲೀ, ನಾನಾಗಲೀ ಇದನ್ನ